

5 สิ่งที่ยั่งยืนในโอกาสการสร้างความยั่งยืนขององค์กร

แปลความจาก : **5 Commonly Missed Opportunities in Corporate Sustainability.** (31 ตุลาคม 2559).

www.sustainablebrands.com

ในปัจจุบันนี้ ความยั่งยืนขององค์กรถือเป็นนโยบายหลักในการดำเนินกิจการ และนับได้ว่าเป็นความปรารถนาที่จะถูกมองว่าเป็นแนวทางการทำงานที่สำคัญ โดยกรอบการพัฒนาอย่างยั่งยืนและได้รับประโยชน์จากแนวทางนี้ และแน่นอนว่า อย่างน้อยที่สุดทุกคนคงเห็นพ้องกันว่า ความต้องการที่จะถูกมองว่าองค์กรมีแนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืนอย่างดีเยี่ยมเป็นไปอย่างแพร่หลาย ทั้งในกลุ่มบริษัทข้ามชาติหลายๆ แห่ง รวมไปถึงการเติบโตของคลื่นลูกใหม่ด้านความยั่งยืนของสิ่งแวดล้อมและการมีส่วนร่วมต่อสังคม ของกลุ่มธุรกิจสตาร์ทอัพอีกด้วย

อย่างไรก็ตาม เป็นที่ทราบกันอยู่แล้วว่า หลายๆ กลุ่มบริษัทขนาดใหญ่ระดับโลกนั้น ล้วนแต่เรียกร้องแหล่งทรัพยากรและผลผลิตที่น่าอัศจรรย์เป็นจำนวนมาก ทั้งยังสร้างอิทธิพลครอบคลุมไปยังระบบเศรษฐกิจโลก ฉะนั้นแล้ว การสร้างอิทธิพลเหล่านี้ ด้วยการนำกรอบความคิดเรื่องความยั่งยืน ซึ่งกลายเป็นแนวคิดกระแสหลักของบริษัทยักษ์ใหญ่ไปแล้ว แปลว่าเรายู่บนแนวทางที่ถูกต้องแล้วจริงๆ หรือ? และถ้าเป็นเช่นนั้นจริง นั้นหมายความว่าระบบเศรษฐกิจโลกจะถูกเปลี่ยนแปลงให้ดีขึ้นอย่างรวดเร็ว ในเมื่อพวกเขาเล็งเห็นแล้วว่านี่คือหนึ่งในวิธีการแก้ปัญหาและถูกชักนำด้วยการสร้างคุณค่าจากการดำเนินงานตามแนวทางนั้นใช่หรือไม่?

ในมุมมองของผู้เขียน จากสิ่งที่ผู้เขียนเห็น ณ ปัจจุบันนี้ คงต้องขอบอกว่าไม่แน่ใจเท่าไรนัก อันที่จริงคงพูดได้ว่าเราไม่ได้เดินอยู่บนวิถีทางที่ถูกต้องอย่างเป็นลำดับขั้นตอนเสียมากกว่า เพราะมันดูเหมือนว่าบริษัทเหล่านั้นไม่ได้เข้าใจอย่างถ่องแท้ว่าจะเปลี่ยนแปลงระบบได้อย่างไร หรือพวกเขาเข้าใจแต่ไม่ได้รู้สึกถึงวิธีการที่จะสร้างการเปลี่ยนแปลงให้เกิดขึ้นในระดับต่างๆ กันไป ดังนั้นจึงสามารถสรุปได้ว่า ยังมีข้อผิดพลาดทางโอกาสบางประการ ในการที่จะสร้างความยั่งยืนอย่างแท้จริง ซึ่งเป็นสิ่งที่ถูกพบเห็นอยู่บ่อยครั้งในขณะนี้ ได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนกับบุคลากรด้านการพัฒนาที่ยั่งยืนของบริษัทต่างๆ จำนวน

หลายร้อยบริษัทด้วยกันทั้งในสหรัฐอเมริกาและยุโรป อย่างไรก็ตาม ผู้เขียนขออนุญาตสรุปออกมาเป็น 5 หลักการสำคัญที่ขาดหายไป และทำให้การพลาดโอกาสการสร้างความยั่งยืนที่พบเจอในปัจจุบัน ได้แก่

1. การอ้างอิงเทคโนโลยีล่าสุดทางวิทยาศาสตร์ และนำมาใช้ในการกำหนดกลยุทธ์และทิศทางการทำงาน
2. การเชื่อมโยงระหว่างผลกระทบในวงกว้างที่เหมาะสม
3. การหลีกเลี่ยงการเปลี่ยนแปลงที่อาจเกิดขึ้นในห่วงโซ่การผลิต
4. การสร้างความมั่นใจในการสื่อสารที่ดีและความร่วมมือกับกลุ่มผู้ลงทุน
5. เรียนรู้ที่จะมองการณ์ไกล ถึงแม้ว่าจะไม่เกี่ยวข้องกับความรู้หรือเครื่องมือชีวิตใหม่ๆ ที่มีอยู่

.....

